

ВЕРЬОВКА

Григорій Гурійович

(1895 – 1964)

Народився у бідній селянській родині в містечку Березному на Чернігівщині. В 1916 закінчив Чернігівську духовну семінарію. У 1918-1921 рр. навчався у Київському музично-драматичному інституті імені Миколи Лисенка за класом композиції у Болеслава Яворського, диригування вивчав в Олександра Орлова. У 1933 закінчив інститут екстерном.

Від 1919 працює як керівник самодіяльності, викладає хорове диригування у музично-навчальних закладах Києва.

1923-1927 працює в музично-драматичному інституті, від 1931 — в Київській консерваторії (нині Національна музична академія України імені Петра Чайковського).

Від 1947 – професор консерваторії. Серед випускників Г. Верьовки – відомі згодом диригенти Михайло Кречко, Лев Венедиктов.

1941-1945 – науковий співробітник Інституту фольклору АН УРСР.

1943 організував Український державний народний хор, 1943-1964 був його художнім керівником і головним диригентом. 1964 хор отримав ім'я Григорія Верьовки.

1943-1952 – голова Спілки композиторів УРСР (нині Національна спілка композиторів України).

Верьовка як композитор працював переважно в області хорової масової пісні, займався обробками народних пісень. Твори Верьовки широко популярні, багато які з них стали істинно народними: «Ой, як стало зелено», «Ой чого ти земле, молодіти стала» і інші, а також жартівливі пісні («І шумить, і гуде»), патріотичні пісні, зокрема «Клятва», пісні, що оспівують працю «Дівчата з Донбасу», «Пісня про Волго-Дон», «Шахтарочка».

Серед творів великої форми – кантата «Ми ковалі своєї долі» на слова Павла Тичини.